

נוסח הוידוי - כללי ויש לכל אחד להוסיף פרטי

לפי שהחוטא פוגם בכ"ב אותיות התורה, תקנו ע"פ א' ב' שיפרש אדם חטאיו בין האותיות. ומעיקרי הדין וידידי - על המתוודה לפרט החטא ולהבין מה שאומר, ולכן יש להקפיד לומר זאת בפירוט ובנחת. ומוטב לומר אשמנו פעם אחת בכוונה מלומר ג' פעמים במהירות בלא כוונה. והבא להיטהר מסייעין בידו.

אָנָא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֵא לַפְּנֵיךָ תְּפִלַּתְנוּ. וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִלִּפְנֵי מִתְחַנְתְּנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֵיז פְּגִים וְקִשְׁוָה עֶרְף לֹמֵר לַפְּנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ. אָבֵל חָטְאנוּ. עֵינֵנו פְּשָׁעֵנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ:

אֲשִׁמְנוּ אשמים אנחנו. אכלנו מאכלות אסורים ללא הפרשת תרומות ומעשרות בלא הפרשת חלה, מאכלים מתולעים, אכילה במקום שהכשרות מפוקפקת. אכלנו אכילת תאוה, אכילה בלי ברכה לפניה ולאחריה, ולא דקדקנו בנטילת ידיים. אכזרים היינו, ביטלנו מצות עשה כשלא השתתפנו בשמחתו או באבלוה של חברה.

בְּגִדְנוּ בגדנו בקב"ה שמיטיב עמנו ולא החזקנו טובה כנגדו כל שכן שגמלנו רעה תחת טובה. בטלנו לימוד תורה, דיברנו דברים בטלים בזמן המיועד לתלמוד תורה, הרבינו בשינה במקום תלמוד תורה, בטלנו לומדי תורה בשעת לימודם. ברכנו ללא כוונה, ואו ברכה שאינה צריכה, וברכה לבטלה. בטלנו מצוות עשה של קריאת שמע בזמנה. בזינו אב ואם ואח גדול בזינו תלמידי חכמים ושאר יראי שמים. בלבנו דעתנו בשעת התפילה והלימוד על ידי הרהורים רעים בהבלי העולם הזה. בטלנו מצוות בטחון בקב"ה בכך שסמכנו על עצמנו או על אחרים.

גָּזַלְנוּ ממיני הגול להסתכל בחלון חדרו לראות מעשיו, והמוצא אבידה ולא מכריו עליה. התגאינו, גנבנו דעת הבריות, גילנו סוד. בטלנו מצוות עשה של גמילות חסדים בגוף ובממון.

דִּבְרַנו דְּפִי וְלִשׁוֹן הָרַע דברנו לשון הרע ואו רכילות, דברנו דברי מרמה והונאה דברנו דברי חנפות, דברנו דברי ניבול פה, דברנו אחד בפה ואחד בלב, דברנו דברי משא ומתן בשבת ויו"ט, דברנו באמצע התפילה, דברנו שטויות והבלים ואו עם נשים דברי שחוק והיתול. דברנו בולזול על תלמידי חכמים.

הִטְוִינוּ עוותנו את דרכם של אחרים בכך שאנו גרמנו שיחטאו, הסתכלנו בנשים ועריות. הרהרנו הרהורי עבירה, והרהורים המביאים לידי טומאה, הלבנו פני חברנו ברבים, הוצאנו שם רע על החיים ועל המתים, הרמנו יד על חברינו, התכבדנו בקלון חברינו.

וְהִרְשָׁעֵנוּ גרמנו שאחרים יעשו מעשי רשע. וויתרנו על פגיעה בכבוד ה' ובכבוד התורה.

זָדְנוּ היינו אנשים בעלי לב רע. זלזלנו בכבוד הורים ומורים, זנינו אחר לבבנו, זוללים וסובאים היינו.

חָמְסֵנוּ אילצנו את חברינו למכור לנו או לתת לנו משהו נגד רצונו. חיללנו את ה', כגון שהראינו חוסר הגינות במסחר, ואו שלא עמדנו בדיבורינו, או שעשינו מעשים שהבריות מגנות אותם. חיללנו שבת ומועדים, חשדנו בכשרים, חמדנו ממון אחרים.

טַפְּלָנוּ שִׁקְר וּמְרִמָּה הוספנו שקר על שקר. טעינו בהוראת הלכה, ולא הודינו בטעותנו.

יַעֲצֵנו עֲצוֹת רְעוֹת יעצנו עצות רעות להרבות שנאה ומחלוקת, יעצנו עצה רעה כדי לזכות בממון חברינו, ישבנו כמושב לצים ובחבורת משחקים.

כָּזַבְנוּ הבטחנו דבר לחברינו ולא קיימנו דברינו. כינינו שם לחברינו.

כָּעֲסָנוּ כעסנו בחול ובשבת וטרפנו נפשנו באפינו.

לִצְנוּ לא הצטערנו כראוי על חורבן בית המקדש, לא ציפינו לישועה, לא קיימנו מצוות באהבה ביראה ובשמחה, לבשנו שעטנו.

מִרְדְּנוּ עברנו עבירות בלא תאבון יצר הרע.

מְרִינוּ דְּבָרֶיךָ סירבנו לשמוע בקול ה', מאסנו בתורה.

נֶאֱצָנוּ גרמנו שהקב"ה יכעס עלינו. נאפנו, נגשנו לווה שלא יכול לשלם, נקמנו ונטרנו, נשבענו לשווא ולשקר, נדרנו ולא שילמנו, נהנינו מהעולם הזה בלא ברכה.

נֶאֱפָנוּ עברנו עבירות בעריות ובענייני צניעות.

סָרְרָנוּ סרנו מעבודת ה'. סתרנו דברי הורינו מורינו ורבותינו.

עֵינֵנו עברנו עבירות במזיד. עמלנו ועיסוקינו היו עבור הבלי העולם הזה ולא עבור התורה.

פְּשָׁעֵנוּ עבירות בלא תאבון יצר הרע, פרשנו מהציבור, פנינו לערכאות במקום לדין תורה.

פְּגַמְנוּ באות ברית, בעולמות העליונים (על ידי עונות) ובשמותיך הקדושים

צָרַרְנוּ צערנו לאבינו שבשמים, היינו צוררים איש לרעהו, לא שמרנו דיני צניעות, ציערנו את חברינו, את נשותינו, ציערנו תלמידי חכמים, צערנו בעלי חובות, ציערנו בע"ח.

צִעֲרָנוּ אָב וְאָם ציערנו את הורינו ומורינו, לא ציינתו להורים ומורינו.

קִשְׁוִינוּ עֶרְף הקשינו את עורפנו מלשוב כשבאו צרות של חולי, הפסד ממון ושאר אסונות, קללנו, קראנו בספרים ובעיתונות המשחיתים את הנפש קינאנו בעושר בכבוד ובחכמה, היינו קמצנים.

רְשָׁעֵנוּ עשינו מעשים רעים שעל ידי זה נקרא רשע, כגון המרים יד על חברו או הגונב מחברו. רבנו עם אנשים, רדפנו אחרי שררה וכבוד, רצנו למחלוקת.

שָׁחַתְנוּ עשינו מעשים מושחתים כגון חיבוק ונישוק ערוזה או נדה וכגון המשחית זרעו, שיחתנו פאות הראש והזקן שמחנו במפלת אויבינו. שנאת אדם מישראל.

תְּעַבְנוּ עשינו מעשי תועבה, לא התפלנו בכוונה ובמניין, תעבנו את המוכיחין, תקענו פינו (שהוא כדין שבועה) ולא קיימנו, תדינו על מעשינו הטובים בשעת משבר.

תְּעִינוּ מהדרך הנכונה.

וְתַעֲתְעֵנוּ ולכן אתה השארת אותנו בטעותנו.

וְסִרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אָמַת עָשִׂיתָ. וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעֵנוּ: מִה נֹאמַר לַפְּנֵיךָ יוֹשֵׁב יוֹשֵׁב מֵרוֹם וּמִה נִסְפָּר לַפְּנֵיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָל הַנְּסִתְרוֹת וְהַנְּגִלוֹת אֵתָּה יוֹדֵעַ. אֵתָּה יוֹדֵעַ רֵיז עוֹלָם. וְתַעֲלִימוֹת סִתְרֵי כָל חַי. אֵתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֵּטָן רוֹאֵה כְּלִיּוֹת וְלֵב. אֵינְךָ דֹבֵר נֶעְלָם מִמֶּנּוּ, וְאֵינְךָ נֹסֵת מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ: הֵי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ יוֹדֵד אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחַל לָנוּ אֵת כָּל חַטְאֵתֵינוּ. וְהִכְפַּר לָנוּ אֵת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל סֹדֵר א"י, באור ישר:

עַל חֲטָא שְׁחָטְאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּאִנְסָה על שעבר עבירה באונס, על שלא נזהר להינצל מהאונס בתחבולות. **עַל חֲטָא שְׁחָטְאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּבִלִי דַעַת** שחטא בשוגג ולא נזהר. ועל שחטא במזיד ועל ידי זה נכשל בשוגג, ועל שלא למד דינים ולכן חטא.

עַל חֲטָא שְׁחָטְאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּגִלּוֹי עֲרִיּוֹת על שחטא בעריות ובאביוזויהו (כגון: חיבוק ונישוק וכו').

עַל חֲטָא שְׁחָטְאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּדַעַת וּבִמְרִמָּה על שרימה בעסק, שדיבר אחד בפה ואחד בלב, על גניבת דעת וכן על כל ענייני אונאת ממון. (כגון מידות ומשקולות).

עַל חֲטָא שְׁחָטְאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב על שהתגאה בלבנו, על שהרהר הרהורים רעים. (כגון חמדות ותאוות וכו') שחשד בכשרים, הרהר אחר מידות ה', תלמיד חכם ורבו, על הרהוריו באמונה ובטחון.

עַל חֲטָא שְׁחָטְאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּוִדּוֹי פֶה על שהתוודה ולא חשב לעזוב חטאיו.

עַל חֲטָא שְׁחָטְאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּזִדּוֹן על שחטא במזיד.

עַל חֲטָא שְׁחָטְאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּחֻזֵק יָד על שהתחזק להרע, על שחשב שכוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל, על שנמנע מלחזק עושי מצוה, עני יתום ושאר אדם, בעצה חוכמה, ממון במעשה ודיבור עימו.

עַל חֲטָא שְׁחָטְאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּטַמְאָת שַׁפְּתַיִם על שטמא שפתיו בחטאים שבלשונו (כגון: ניבול פה ודברים אסורים של תאוה).

עַל חֲטָא שְׁחָטְאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּיִצְר הָרַע על שהניח ליצר הרע להתגבר עליו.

עַל חֲטָא שְׁחָטְאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים בין במזיד או בשוגג בין אם יודעים שהזקנו לו או לא

עַל חֲטָא שְׁחָטְאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכַבּוֹב שחייב או הבטיח משהו לחברו ולא קיימו, והמדבר שקר וכזב

עַל חֲטָא שְׁחָטְאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּלִשׁוֹן הָרַע שעשה בלשונו רעה לחברו, אפילו שלא בפניו ואפילו בדרך שחוק או הפחדה.

עַל חֲטָא שְׁחָטְאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּמִרְאֵית הָעֵינַן שעשה המצוות לעיני אחרים כדי להתגאות.

עַל חֲטָא שְׁחָטְאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּנִשְׁךְ וּבְמִרְבִּית על שהלווה בלא היתר עסקה, ועל שאר איסורי ריבית (ועוברים: הלווה המלווה הערב והעדים).

עַל חֲטָא שְׁחָטְאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּשִׁיחַ שַׁפְּתוֹתֵינוּ על שיחות בטלות (כגון: איך התעשר פלוני) ובפרט בבית הכנסת ובשעת התפילה.

עַל חֲטָא שְׁחָטְאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּסִתְרָה בגלוי על שחטא וגרם לחילול ה' ולהחטאת הרבים. ובסתר שמראה שירא מבני אדם ולא מה'.

על חטא שחטאנו לפניך בעינינו רמות על שהתגאה בליבו וכלפי חוץ עשה עצמו עניו.

על חטא שחטאנו לפניך בפתחוץ פה על שהטיח דברים כלפי מעלה, על שהצדיק מעשיו, על שדיבר קשות, על שדיבר דברי תורה במקום מטונף ובידיים מטונפות, על ששחק והקל ראש בבית המדרש, על שפתח פיו לרעה, על שדיבר בחזרת הש"ץ וכדומה.

על חטא שחטאנו לפניך בצעדי רגלים להרע על שרץ לדבר עבירה ואפילו לא עלתה בידו ועל שרץ להוכיח חברו בלי לחשוב היטב ואף שההוכחה היתה כדין.

על חטא שחטאנו לפניך בקפיצת יד על שקמץ בחסד ובנתינת צדקה ובהכנסת אורחים, ונתן לא בלב שלם ושלא בסבר פנים יפות, על שנמנע מלהיטיב.

על חטא שחטאנו לפניך ברצון על שרצה את העבירה שלא באונס.

על חטא שחטאנו לפניך בשנוהה על שחטא בשוגג.

על חטא שחטאנו לפניך בתשוות יד על חוב שחייב לחברו. על שלא משלם לחברו חוב שנתבע ממנו.

על סדר תשר"ק, באור חזון:

על חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב על שחטא חטא בגלל טרדתו או עצרו וכן המפקפק בדברי חברו חכמים ומקל בהם, וכן המסתפק ביסודות: הדת, האמונה, התורה, הנבואה, השגחת ה', שכו ועונש.

על חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם על שנא לרעהו בליבו.

על חטא שחטאנו לפניך ברגלים ממהרות לרוץ לרעה על שרץ לדבר עבירה ואפילו לא עלתה בידו ועל שרץ להוכיח חברו בלי לחשוב היטב ואף שההוכחה היתה כדין.

על חטא שחטאנו לפניך ברבילות מרכל על חברו ואפילו אמת, וכן המקבל רכילות מחברו, וכן המגלה סוד חברו.

על חטא שחטאנו לפניך בקשוי ערף על שהקשה עורפו מלשמוע דברי המוכיחים (אף לאחר שבאו עליו ייסורים).

על חטא שחטאנו לפניך בצנאר עתק על שקנא בהצלחת הזולת.

על חטא שחטאנו לפניך בפרקת עול על שפרק ממנו עול מצוות ואפילו מצווה אחת, וכן הפורק עול מצווארו על צווארי חברו.

על חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח על שהעזו פניו נגד תלמידי חכמים או גדולים ממנו ולא דיבר אליהם בהכנעה.

על חטא שחטאנו לפניך בסקור עין על כל ההסתכלויות האסורות.

על חטא שחטאנו לפניך בנטות גרון על שהתנהג כמכובר ובקומה זקופה ובלבוש שלא לפי דרגתו על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן על הונאות שעשה בשעת משא ומתן (כגון שכיסה על הפגמים שבחפץ), וכן המשתמש במשכון שלא כדין ושואל שלא מדעת.

על חטא שחטאנו לפניך בלשון תרמית על שלשונו רגילה בשקר וברמאות.

על חטא שחטאנו לפניך בכנסיה שלא לשם שמים על שהשתתף בכינוס שלא רצון.

על חטא שחטאנו לפניך ביהרהא עלשלא דיבר בכבוד ובנחת.

על חטא שחטאנו לפניך בטמאת רעיון על טומאת המחשבה ברעיונות אסורים.

על חטא שחטאנו לפניך בחלול השם על שחטא (הן במזיד והן בשוגג) חטא שידוע לציבור, או שלא התנהג כראוי עם בני אדם.

על חטא שחטאנו לפניך בחלול הורים ומורים הורים: על שלא כבדם ולא שמע ציוויים, (וכן לגבי אב הגדול) מורים: שולל ברבו ואפילו אינו ובשאר לומדי תורה ויראי שמים. וכן על שלא קם מפני זקן ומפני תלמיד חכם.

על חטא שחטאנו לפניך בויעוד עברה על התוועדות לדבר עבירה, על התוועדות לביולוי וקלות ראש, לעיתונים לספרים, לרדיו למחשב ולטלוויזיה.

על חטא שחטאנו לפניך בהוצאת דבה על שהוציא שם על החיים ועל המתים.

נערך בעזרת הרב יצחק יעקובוביץ' - רב מועצה אזורית דרום השרון

על חטא שחטאנו לפניך בדברים בטלים על שבתל זמנו ולא עסק בתורה, על דיבור שלא לצורך ולא לתועלת.

על חטא שחטאנו לפניך בגאונה ובוז על שלא הקשיב לזולת.

על חטא שחטאנו לפניך בגלגול זה ובגלגולים אחרים על שגמל רעה תחת טובה.

על חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים על שהקניט את חברו בדברים, על עוון נדרים ושבעות (ואפילו קיימים) על הטחת דברים כלפי שמיא.

על חטא שחטאנו לפניך באכילת אסור על שאכל חשש טבל, דמאי, שביעית, עורלה, שרצים, נבלות, טריפות, דם, חמץ, בישולי נכרי ופת נכרי, על שאכל בסעודה שאינה מספקת את בעליה, על שאכל בתאוה, על שאכל ללא נטילת ידיים, על שאכל לפני התפילה, על שאכל מחוץ לסוכה, על שנמנע מלהנות ממאכליו לנוקקים, על שולל.

על חטא שחטאנו לפניך במאמים וארבעים ושמונה אברים ושלוש מאות וששים וחמשה גידים של גופנו ונפשנו ורוחנו ונשמנו ונשמנו ונשמנו ונשמנו:

על חטא שחטאנו לפניך שגרמנו פגם ומום במאמים וארבעים ושמונה אברים ושלוש מאות וששים וחמשה גידים של אחרים ובגופם ונפשם ורוחם ונשמם ונשמם ונשמם ונשמם:

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם על בטול מצות עשה על שבתל מצוות עשה מהתורה כתפילה, ציצית, תפילין, וכדומה. ועל שבתל מצוות עשה מדרבנן: הדלקת נרות שבת, וכדומה.

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם על לאו הנתק לעשה על שעבר על גו, על נטילת אם על הבנים.

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם על לאו שאין בו מעשה על שהסתכל הסתכלות אסורה, על העלמת עין מאבידה, וכדומה.

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם עולה על ביטול מצוות עשה, לאו שאין בו מעשה ולא הניתק לעשה כגון: תפילין לא כשרות, אהבת ויראת ה', בל תשחית, השבת אבידה וכו'.

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם חטאת על איסור כרת בשוגג. כגון: מלאכה האסורה מדאורייתא בשבת, לפי שאינו יודע הדין או ששכח ששבת הוא.

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם קרן עולה ויורד שנשבע על דבר לעשות או לא לעשות ועבר בשוגג.

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם אשם תלוי ואשם נדאי מי שהיה בידו ממון אשם ודאי ותלוי חברו שלא כדין וכפר ונשבע לשקר אשם תלוי: מי שעשה בשוגג ספק עבירה.

על חטאים ש שאנחנו חייבים עליהם מפת מרדות על כל איסורים דרבנן.

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם מלקות ארבעים על לאו שיש בו מעשה (כגון: השחתת הזקן בתער).

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם מיתה בידו שמים על שאכל עיסה שלא הורמה חלתה, וזר שאכל את החלה.

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם מיתות משונות.

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם כרת וערירי העושה מלאכה ביום הכיפורים ואוכל חמץ בפסח.

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם גלגול בדומם וצומח וחי בלתי מדבר. וחי מדבר: על חטאים שאנחנו חייבים עליהם כל מיני יסורים: על חטאים שאנחנו חייבים עליהם כל מיני עונשים: על חטאים שאנחנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין:

סקילה מחלל שבת, ומקלל אביו ואימו שרפה - הבא על ביתו הרג - רוצח וחנק החובל אביו ואימו על מצות עשה. ועל מצות לא תעשה. בין שיש גם קום עשה. ובין שאין גם קום עשה. בין שגלויים לנו. ובין שאינם גלויים לנו. את שגלויים לנו כבר אמרנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, והודינו לך עליהם. ואת שאינם גלויים לנו, הם גלויים וידועים לפניך, כי הכל גלוי וצפוי לפניך יי אלהינו. כמו שאמר: הַנְּסִתָּרָת לִי אֵלֹהֵינוּ. והגלית לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

כי אתה סולחן לישראל ומוחלן לשבטי ישראל. ומבקרין אתן לנו מלך מוחל וסולחן:

אלהי. עד שלא נוצרתי אני כדאי, ועכשו שנוצרתי כאלו לא נוצרתי. עפר אני בחיי, קל וחומר במיתתי. הרי אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, ככלי מלא בושח וכלמה:

(וצריך הייתי לומר שוב לא אעשה, לולא כי יגרתני מהיצר הרע כי הוא מאש ואני בשר ודם ולא אוכל לו, ואז הייתי מוסיף על חטאתי פשע אבלי):

הרי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שלא אחטא עוד. ומה שחטאתי לפניך מחק ברחמיך הרבים, אבל לא על ידי יסורין וחלקאים רעים:

לענין ר' דוד רפאל בן חנה ז"ל נלביע י"ב טבת התשנ"ט ת.נ.צ.ב.ה